

Резолюція
I Міжнародного конгресу
"Сучасні досягнення інфузійної терапії"
2-3 жовтня 2008 року, м.Черкаси, Україна

I Міжнародний Конгрес «Сучасні досягнення інфузійної терапії» відбувся 2-3 жовтня 2008 р. в м.Черкаси за підтримки Академії медичних наук України, Міністерства охорони здоров'я України, ДУ «Національний Інститут фтизіатрії та пульмонології імені Ф.Г.Яновського АМН України», ДУ «Інститут патології крові та трансфузійної медицини АМН України» та Управління охорони здоров'я Черкаської обласної державної адміністрації.

У роботі конгресу взяли участь понад 1000 фахівців з усіх областей України 52 спеціальностей (спеціалісти з інтенсивної терапії, онкологи, гематологи, терапевти, фтизіатри, хірурги тощо).

Проведено 4 пленарні засідання. Заслухано і обговорено більше 40 доповідей провідних спеціалістів з проблем виробничої та клінічної трансфузіології, проблем дезінтоксикаційної та патогенетичної інфузійної терапії багатьох патологій, корекції гемодинаміки, кислотно-лужного стану, водно-електролітного балансу, проблем парентерального харчування тощо.

Серед досягнень Конгресом відзначені:

- Сучасна інфузійна терапія відіграє вирішальну роль у лікуванні хворих з різною патологією, при гострих та невідкладних станах у клініках хірургічного та терапевтичного профілю. Раціональна інфузійна терапія є невід'ємною складовою лікування різноманітних категорій хворих.
- За останні 10 років значно розширився асортимент інфузійних засобів для корекції гемодинамічних порушень та мікроциркуляції, дезінтоксикаційної терапії та парентерального харчування.
- Розроблено низку нових вітчизняних комплексних інфузійно-трансфузійних розчинів поліфункціональної дії на основі залужнювальних засобів, багатоатомних спиртів та електролітів, проведено лабораторно-експериментальне та клінічне обґрунтування їх застосування у клінічній практиці.
- В лікувальну практику щорічно впроваджуються нові ефективні препарати для внутрішньовенного введення, нові схеми й методики лікування.
- Налагоджено виробництво низки інфузійних форм антибіотиків нових поколінь, препаратів амінокислот, гідроксиетильованого крохмалю, інфузійних форм пентоксифіліну, флуконазолу, тощо.

Водночас залишається ряд невирішених питань:

- Доволі значною є частка тяжких реакцій після застосування таких інфузійних засобів як альбумін, препаратів на основі декстранів та полівінілпірролідону.
- Продовжується випуск інфузійних розчинів в умовах аптечних закладів без дотримання належних технологічних процедур, що протирічить сучасним вимогам до виробництва, контролю якості та обігу лікарських засобів.

- Протоколи лікування деяких захворювань містять необґрунтовані рекомендації щодо застосування цільної донорської крові.
- Недостатньо широко застосовуються інфузійні лікарські засоби в патогенетичній терапії некритичних станів в клініці внутрішніх хвороб.
- Має місце неадекватний підхід в підборі інфузійних засобів при лікуванні низки захворювань, особливо серед фахівців вузьких спеціальностей.
- В Україні та країнах СНД середньостатистичне використання інфузійних розчинів на душу населення в 1,5-2 рази менше від розвинутих країн світу, що може слугувати вагомим фактором в недостатній ефективності лікування багатьох патологічних станів.
- Неоправдано широкого застосування свіжозамороженої плазми та декстранів, що може мати негативний вплив на ефективність надання невідкладної медичної допомоги при критичних станах і сприяти поширенню гемотрансмісивних інфекцій.

Конгрес вважає за необхідне рекомендувати:

1. Проводити конгреси з інфузійної терапії надалі не рідше, як 1 раз на 4 роки. В період між конгресами проблематику з інфузійної терапії висвітлювати на порталі www.infusiontherapy.org під керівництвом організаторів конгресу.
2. При укладанні Стандартів (протоколів) та Формулярів з лікування різних захворювань передбачити рекомендації щодо раціональної інфузійної терапії, як невід'ємної їх частини.
3. Підготувати сучасні концептуальні вимоги щодо застосування компонентів крові та препаратів плазми крові, плазмозаміщуючих розчинів з метою внесення змін та доповнень у затверджені Протоколи (стандарты) надання лікувально-діагностичної допомоги.
4. Продовжити розробку, впровадження у виробництво і клінічну практику нових препаратів плазми крові й багатокомпонентних поліфункціональних розчинів.
5. Розробити та затвердити нормативно-правові акти щодо регламентації діяльності установ і закладів служби крові, стандартів якості та їх контролю відповідно до вимог ВООЗ та ЄС.
6. Здійснити повний перехід на використання в клінічній практиці інфузійних розчинів, виготовлених виключно в заводських умовах, особливо в педіатрії.
7. Провести рандомізовані багато центрові порівняльні дослідження ефективності різних груп препаратів з точки зору «доказової медицини», в тому числі в педіатрії.
8. Контролювати виконання принципів біоетичної медицини в експериментальній та клінічній трансфузіології.
9. При наданні медичної допомоги на догоспітальному етапі розпочинати адекватну інфузійну терапію одразу після встановлення необхідності її проведення.
10. У хворих в станах, що супроводжуються гострою гіповолемією, використовувати сучасні розчини гідроксиетильованих крохмалів другого-третього покоління та препарати «малооб'ємної» інфузійної терапії. При цьому необхідно продовжити дослідження впливу розчинів гідроксиетилкрохмалю, модифікованого желатину та декстринів на систему гемостазу, функцію нирок, печінки та РЕС.
11. При ендогенних та екзогенних інтоксикаціях ширше застосовувати багатокомпонентні гіперосмолярні розчини поліфункціональної дії.
12. Для проведення парентерального харчування використовувати сучасні препарати сумішей амінокислот, ліпідів, а також комбіновані вуглеводневі препарати.

13. Створити запаси інфузійних засобів в кожній лікарні первинного рівня надання медичної допомоги. Забезпечити необхідним набором препаратів лінійні та спеціалізовані бригади «швидкої медичної допомоги».
14. Впровадити навчальний модуль з трансфузіології та інфузійної терапії в навчальні програми медичних, фармацевтичних учбових закладів III-IV рівня акредитації факультетів післядипломної освіти та установ післядипломної освіти при підготовці лікарів з дисциплін: загальна практика та сімейна медицина, терапія, хірургія, гематологія, акушерство та гінекологія, анестезіологія, онкологія та пульмонологія.
15. Розіслати Резолюцію всім провідним спеціалістам з метою обговорення її на засіданнях профільних товариств та інших зібраннях медичної спільноти.

Прийнято одногосно.

3 жовтня 2008 року, м.Черкаси, Україна